

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om Kommissionens meddelelse til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om revurderingen af EU's regelsæt for elektroniske kommunikationsnet og tjenester

(2007/C 97/10)

Europa-Kommissionen besluttede den 29. juni 2006 under henvisning til EF-traktatens artikel 262 at anmode om Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om det ovennævnte emne.

Det forberedende arbejde henvistes til EØSU's Sektion for Transport, Energi, Infrastruktur og Informations-samfundet, der vedtog sin udtalelse den 11. januar 2007. Ordfører var Thomas McDonogh.

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog på sin 433. plenarforsamling den 15.-16. februar 2007, mødet den 16. februar, følgende udtalelse med 139 stemmer for og 1 hverken for eller imod:

1. Generel baggrund

for elektronisk kommunikation, at forbedre det indre markeds funktion og beskytte de europæiske borgeres interesser ⁽⁶⁾.

1.1 Resumé

Meddelelsen rapporterer om, hvordan direktiverne i regelsættet for elektroniske kommunikationsnet og tjenester ⁽¹⁾ fungerer. Dokumentet beskriver, hvorvidt regelsættet har levet op til målene og udpeger områder, hvor der er behov for ændringer. De foreslåede ændringer diskuteres i Kommissionens arbejdsdokument ⁽²⁾. Den tilknyttede konsekvensanalyse ⁽³⁾ giver et overblik over de muligheder, der blev overvejet, inden man nåede frem til konklusionerne i meddelelsen.

Hovedelementerne i regelsættets retsakter kan sammenfattes som følger:

— **Rammedirektiv**, der fastlægger hovedprincipper, mål og procedurer for EU's lovgivning med hensyn til elektroniske kommunikationsnet og tjenester.

1.2 Regelsættets opbygning

Skabelse af et fælles europæisk informationsområde med et åbent indre marked baseret på konkurrence er en af hovedudfordringerne for Europa ⁽⁴⁾, set i lyset af den overordnede strategi for vækst og beskæftigelse. Elektronisk kommunikation er grundlaget for al økonomisk aktivitet og støttes på EU-niveau gennem et regelsæt, der trådte i kraft i 2003.

— **Direktiv om adgang og samtrafik**, der fastlægger procedurer og principper for, hvornår operatører med en stærk markedsposition kan pålægges konkurrencefremmende forpligtelser vedrørende adgang til og samtrafik mellem kommunikationsnet.

Regelsættet fastlægger fælles, ensartede regler for al kommunikation, der overføres elektronisk, hvad enten det foregår trådløst eller via fastnet, med brug af data eller tale, baseret på internet eller kredsløbskobling, på radio/TV-området eller til personlig brug ⁽⁵⁾. Målsætningen er at styrke konkurrencen på markedet

— **Autorisationsdirektiv**, der introducerer et system baseret på en general autorisation i stedet for individuelle eller gruppe-tilladelser med henblik på at lette markedsadgangen og reducere den administrative byrde for operatørerne.

— **Forsyningspligtsdirektiv** med mindstekrav vedrørende adgangen til grundlæggende elektroniske kommunikations-tjenester til rimelige priser og garanti af (for)brugernes grundlæggende rettigheder på dette marked.

⁽¹⁾ Direktiverne 2002/19/EF, 2002/20/EF, 2002/21/EF, 2002/22/EF (EFT L 108, 24.4.2002, s. 7) og 2002/58/EF (EFT L 201, 31.7.2002, s. 37).

⁽²⁾ SEK(2006) 816.

⁽³⁾ SEK(2006) 817.

⁽⁴⁾ KOM(2005) 24, 2.2.2005.

⁽⁵⁾ Tjenester med kommercielt indhold — som informations-samfundstjenester og radio/TV-spredning — der kan tilbydes gennem transmissionsinfrastruktur, reguleres via andre fællesskabsinstrumenter (som f. eks. direktivet om elektronisk handel 2000/31/EF og direktivet om Fjernsyn uden grænser 89/552/EØF). Informations-samfundstjenester defineres i direktiv 2000/31/EF, hvor der fastlægges en informations-procedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter som følger »enhver tjeneste i informations-samfundet, dvs. enhver tjeneste, der normalt ydes mod betaling, og som teleformidles ad elektronisk vej på individuel anmodning fra en tjenestemodtager« (Art. 1).

— **Direktivet for e-»Privacy«**, der fastlægger regler for beskyttelse af privatlivet og persondata behandlet i forbindelse med kommunikation gennem offentlige kommunikationsnet.

⁽⁶⁾ KOM(2003) 784 endelig.

- Kommissionens **konkurrencedirektiv**, der konsoliderer de lovgivningsmæssige tiltag, baseret på artikel 86 i traktaten, der har liberaliseret telekommunikationssektoren gennem årene. (Ikke medtaget i denne revurdering).
- Kommissionens **henstilling vedrørende relevante markeder**, som indeholder en liste med 18 delmarkeder, der skal undersøges af de nationale tilsynsmyndigheder.

Derudover har Kommissionen vedtaget **radiospektrumsafgørelsen** (622/2002/EF), der skal sikre adgang til og effektiv brug af frekvenser i det indre marked.

1.3 Vurdering af regelsættet — målopfyldelse

Markedsudvikling

Siden markederne blev fuldt liberaliseret i 1998, har (for) brugerne nydt godt af flere valgmuligheder, lavere priser og innovative produkter og tjenester. I 2005 blev ikt-sektoren værdisat til 614 mia. EUR ⁽⁷⁾. Makroøkonomisk bidrager ikt ligeledes til større produktivitet og øget konkurrenceevne for europæisk økonomi som helhed og er derfor med til at skabe vækst og beskæftigelse.

Høring af berørte aktører

Svarene på Kommissionens »Opfordring til feedback« ⁽⁸⁾ var generelt positive med henblik på regelsættets konsekvenser. Forbruger- og erhvervsammenslutninger støttede regelsættets tilgang, dog var der kritikpunkter med hensyn til implementeringen. Mange opfordrede til en forenkling af markedsevalueringssprocedurerne og bakkede generelt op om de nye institutionelle tiltag til frekvensharmonisering ⁽⁹⁾.

Innovation, investeringer og konkurrence

I de seneste år har de europæiske investeringer i denne sektor været højere end i andre dele af verden (45 mia. EUR i 2005) ⁽¹⁰⁾. Konkurrence forbliver den største motivationsfaktor. Lande, der har gennemført EU's regelsæt på en effektiv og

konkurrencefremmende måde har tiltrukket de fleste investeringer ⁽¹¹⁾. Lande med stærk konkurrence mellem etablerede operatører og kabeloperatører tenderer mod et forspring, når det gælder udbredelsen af bredbånd ⁽¹²⁾.

Resumé

Kommissionen mener, at en mere effektiv frekvensforvaltning vil være et bidrag til sikringen af innovative og forskelligartede tjenester til rimelige priser for de europæiske borgere og til styrkelsen af den europæiske ikt-industris konkurrenceevne. Derudover mener Kommissionen, at en effektiv og fuldstændig anvendelse af principperne og de fleksible redskaber i regelsættet, er den bedste måde at fremme investeringer, innovation og markedsudvikling på.

1.4 Generelle ændringsforslag

Det nuværende regelsæt har givet væsentlige fordele, men der er behov for at se nærmere på en række områder, hvis det skal forblive effektivt i det kommende årti. De to største områder, hvor der er behov for ændringer er:

- anvendelse af Kommissionens politik for frekvensforvaltning på elektronisk kommunikation, som fastlagt i meddelelsen fra september 2005 ⁽¹³⁾;
- reduktion af den proceduremæssige byrde forbundet med evalueringen af markeder underlagt *ex-ante* regulering.

Udover disse to nævner meddelelsen andre ændringer, der har til formål at:

- konsolidere det indre marked,
- styrke (for)brugernes interesser,
- forbedre sikkerheden og
- fjerne forældede bestemmelser.

Denne meddelelse og det ledsagende arbejdsdokument ⁽¹⁴⁾ præsenterer Kommissionens analyse og nuværende ideer med hensyn til de nødvendige forandringer.

⁽⁷⁾ KOM(2006) 68, 20.2.2006.

⁽⁸⁾ Svarene kan ses på http://ec.europa.eu/information_society/policy/ecommm/info_centre/documentation/public_consult/review/index_en.htm.

⁽⁹⁾ Radiofrekvensafgørelsen 676/2002/EF giver mulighed for teknisk harmonisering af betingelserne for frekvensbrug (via frekvensudvalget); og strategiske råd om radiofrekvenspolitik via frekvenspolitikgruppen.

⁽¹⁰⁾ Jf. fodnote 6.

⁽¹¹⁾ London Economics i samarbejde med PricewaterhouseCoopers, undersøgelse på vegne af Kommissionens GD for informationssamfund og medier »En vurdering af regelsættet for elektronisk kommunikation — vækst og investeringer i EU's sektor for elektronisk kommunikation« (offentliggøres senere).

⁽¹²⁾ Se Kommissionens arbejdsdokument, afsnit 2.

⁽¹³⁾ KOM(2005) 411, 6.9.2006.

⁽¹⁴⁾ SEK(2006) 816.

2. Indledning

2.1 Udvalget støtter i vid udstrækning Kommissionens forslag om revurderingen af regelsættet for elektroniske kommunikationsnet og tjenester. Udvalget anerkender ligeledes det omfattende arbejde, Kommissionen har udført under evalueringsprocessen, hvor den har sammenfattet ekspertundersøgelser og inputtet fra høringer med alle interesserede parter, hvilket har udmøntet sig i henstillingerne i meddelelsen KOM(2006) 334 »Revurdering af EU's regelsæt for elektroniske kommunikationsnet og tjenester« og det dermed forbundne arbejdsdokument SEC (2006) 816. Imidlertid vil udvalget gerne opfordre Kommissionen til at være opmærksom på de forbehold, der tages i denne udtalelse og de efterfølgende henstillinger.

2.2 Regelsættet skal rettes ind efter strategien for udvikling af ikt-sektoren og bakke op om det væsentlige bidrag, som elektronisk kommunikation yder til det økonomiske og sociale liv i EU. Derfor støtter udvalget udtrykkeligt målet med revurderingen af regelsættet, nemlig at fremme »i2010-initiativet: det europæiske informationssamfund 2010«⁽¹⁵⁾, der beskriver ikt-sektorens bidrag til Lissabon-strategien til fremme af vækst, konkurrenceevne og beskæftigelse. Vi anerkender specifikt regelsættets betydning for skabelsen af et fælles europæisk informationsområde, der tilbyder sikre bredbåndsforbindelser med et rigt og mangfoldigt indhold og digitale tjenester til rimelige priser, præstationer i verdensklasse inden for ikt-forskning og -innovation ved at mindske afstanden til Europas ledende konkurrenter, og et informationssamfund med plads til alle, der leverer offentlige tjenester af høj kvalitet og fremmer livskvalitet.

2.3 Udvalget anerkender den succes regelsættet har haft siden sin introduktion. Vi noterer fremkomsten af en fælleseuropæisk telekommunikationsindustri, øget konkurrence om tjenester på mange markeder, en høj grad af innovation og et fald i de faktiske priser på telekommunikationstjenester i EU. Vi noterer ligeledes væksten i investeringer på markedet i de seneste år og konstaterer, at investeringerne i Europa har overhalet investeringerne i USA, Asien og Stillehavsregionen. Den kendsgerning, at investeringsraten har været højest i de lande, der har gennemført regelsættet hurtigt og effektivt vidner om den gavnlige virkning. På trods af disse positive følgevirkninger, gør udvalget dog opmærksom på, at problemet med Den Digitale Kløft fortsat er vokset på europæisk plan.

2.4 Udvalget gør Kommissionen opmærksom på tidligere udtalelser fra EØSU, der bakker op om regelsættet og indeholder

henstillinger til, hvordan politikken for udvikling og vækst i sektoren for elektronisk kommunikation kan forbedres⁽¹⁶⁾ til gavn for i2010-strategien.

I denne udtalelse ønsker udvalget at kommentere områder af særlig interesse og fremsætte enkelte henstillinger.

3. Henstillinger

3.1 Et generelt lovgivningsprincip bør være, at offentlighedens interesser — almenvellet — har forrang i forhold til private og erhvervsmæssige interesser. Udvalget mener ligeledes, at markedet ikke i tilstrækkelig høj grad kan regulere sig selv til fordel for almenvellet. Derfor er der behov for et solidt regelsæt til fremme af et flertal af borgernes interesser, som det er hensigten med Lissabon-strategien.

3.2 Med formaningen i 3.1 in mente, bør Europa så hurtigt som muligt bevæge sig mod en mere markedsbaseret tilgang til frekvensforvaltning med en styrkelse af markedsaktørerne og mere udbredt handel med frekvenser med færre nationale, bureaukratiske regler for tildeling af båndbredde.

3.3 Et europæisk frekvensagentur bør etableres med det formål at skabe et sammenhængende og integreret system til fælleseuropæisk frekvensforvaltning.

⁽¹⁵⁾ Inklusive EØSU-udtalelser om:

- Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Tilpasning af e-business-politikker i et miljø i udvikling: Status over digitaliseringsinitiativet og fremtidige udfordringer — EUT C 108 fra 30.4.2004 s. 23.
- Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om et flerårigt EF-program til fremme af en sikrere brug af internettet og nye onlineteknologier — EUT C 157 fra 28.6.2005 s. 136.
- Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Højhastighedsforbindelser i EU — Den seneste udvikling i den elektroniske kommunikationssektor — EUT C 120 fra 20.5.2005 s. 22.
- Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget »i2010 — Et europæisk informationssamfund som middel til vækst og beskæftigelse« EUT C 110 fra 9.5.2006 s.83.
- Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — eAccessibility — EUT C 110 fra 9.5.2006 s. 26.
- Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Bredbånd til hele EU — CESE 1181/2006.
- Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Strategi for et sikkert informationssamfund — Dialog, partnerskab og bemyndigelse — R/CESE 1474/2006 igangværende.

⁽¹⁵⁾ KOM(2005) 229 endelig, se http://ec.europa.eu/information_society/eeurope/i2010/i2010/index_en.htm.

3.4 Samtidig med en opblødning af indberetningskravene under artikel 7-proceduren bør Kommissionen øge sin agtpågivenhed med hensyn til de regulerende foranstaltninger, der håndhæves af de nationale tilsynsmyndigheder for at udvide tilbudspaletten.

3.5 Kommissionen bør respektere de forskellige vilkår, der gælder på de nationale markeder og den særlige ekspertise, som de nationale tilsynsmyndigheder har, når det gælder håndteringen af disse forhold. Derfor har udvalget alvorlige forbehold med hensyn til den foreslåede vetoret for Kommissionen under artikel 7-proceduren, og udvalget understreger behovet for at udvise den største forsigtighed i brugen af denne beføjelse.

3.6 Udvalget er bekymret for, at skævheder i regelsættet til fordel for store multinationale tjeneste- og netværksudbydere i sidste ende kan føre til et oligopol. Regelsættet bør tage højde for denne bekymring og ikke favorisere internationale virksomheder på urimelig vis.

3.7 For at fremme udviklingen af det indre marked, harmonisering på det politiske plan og konsekvens i lovgivningen bør Kommissionen gøre mere brug af kommunikationsudvalget, så vel som af De Europæiske Tilsynsmyndigheders Gruppe og Radiospektrumudvalget.

3.8 Med henblik på at give forbrugerne god information om udbuddet af tilgængelige tjenester foreslår udvalget, at de nationale tilsynsmyndigheder tilskyndes til at offentliggøre web-baserede redskaber, der gør det nemmere for forbrugerne at sammenligne tilbuddene fra konkurrerende leverandører af elektronisk kommunikation (tjenester og pris) på deres marked.

3.9 Den foreslåede grønbog i 2007 om forsyningspligt bør anerkende behovet for at mindske de voksende forskelle i infrastruktur og tjenesteydelser mellem de mest og mindst udviklede regioner i EU. Hvis en analyse, der skal gennemføres med endnu ikke fastlagte instrumenter og inden for en bestemt frist viser, at denne forskel ikke kan afhjælpes med forsyningspligten, må der findes andre løsninger; måske gennem nationale investeringsprogrammer med støtte fra EU's strukturfonde.

3.10 Udvalget mener, at bredbåndsforbindelser på grund af bredbåndstjenesternes øgede betydning for den økonomiske og sociale udvikling bør omfattes af definitionen af forsyningspligt-ydelser⁽¹⁷⁾.

3.11 Derudover bør Kommissionen, som allerede opfordret til i udvalgets udtalelse »Bredbånd til hele EU«⁽¹⁸⁾, specificere de minimumskrav til overførsels-hastighed og kvalitet, der bør gælde for definitionen af »bredbånd«.

3.12 Udvalget opfordrer Kommissionen til at samarbejde med de nationale tilsynsmyndigheder om udarbejdelsen af en

fælles strafferamme for overtrædelser, der vedrører sikkerheden i den elektroniske kommunikation. Det bør ligeledes overvejes at skabe et system, der gør det lettere for forbrugerne i hele EU efter en hasteprocedure at anlægge sag (individuel eller kollektiv) mod individuelle lovovertrædere.

3.13 Udover regelsættets anvendelsesområde opfordrer udvalget indtrængende Kommissionen til systematisk at undersøge overtrædelser af sikkerheden — som spam, phishing og hacking — begået af gerningsmænd uden for EU og fremme løsningsmodeller på mellemstatsligt niveau.

4. Bemærkninger

4.1 Støtte til regelsættet og revurderingen

4.1.1 Skabelsen af et sammenhængende, pan-europæisk marked for elektroniske kommunikationsnet og tjenester kræver et godt regelsæt, der kan kombinere de komplekse politiske og socio-økonomiske faktorer, der skal harmoniseres. Det nuværende regelsæt har vist sig effektivt med henblik på at skabe et konkurrencedygtigt og innovativt marked for kommunikations-tjenester i Europa med høj vækst, der samtidig har erklæret sig villig til at afveje tjenesteudbydernes, forbrugernes og medlemsstaternes interesser.

4.1.2 Det nuværende regelsæt trådte i kraft for 3 år siden, og det er på tide at foretage en revurdering baseret på erfaringer og forventninger om fremtidige udfordringer. Ekspertundersøgelserne⁽¹⁹⁾, som Kommissionen har vurderet og den omfattende høringsproces med alle interesserede aktører har dannet et solidt grundlag for revurderingen, og Kommissionens forslag viser, at man har taget højde for alle faktorer.

4.1.3 Ændringsforslagene i meddelelsen og arbejdsdokumentet udgør et afbalanceret og velovervejet bidrag til det nuværende regelsæt.

4.1.4 Udvalget noterer sig forslagene om at fjerne bestemte overflødige bestemmelser i regelsættet.

4.2 Frekvensforvaltning

4.2.1 Vigtigheden af radiofrekvens som en produktionsfaktor for elektroniske kommunikationsnet og tjenester (som mobil, trådløs og satellitkommunikation, radio og TV-spredning) og andre anvendelser (apparater med kort rækkevidde, forsvar, transport, radiolokalisering og GPS/Galileo satellitsystemet er steget dramatisk i det sidste årti. Det anslås, at den samlede værdi af radiofrekvensafhængige tjenester i EU overstiger 200 milliarder EUR, dvs. mellem 2 og 2,5 % af det årlige europæiske BNP.

⁽¹⁷⁾ KOM(2005) 2003 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.

⁽¹⁸⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Bredbånd til hele EU — CESE 11 81/2006.

⁽¹⁹⁾ Inklusive: Forberedelse af de næste skridt i reguleringen af elektronisk kommunikation, Analyse (2006); En vurdering af regelsættet for elektronisk kommunikation — vækst og investeringer i EU's sektor for e-kommunikation, London Economics i samarbejde med Price Waterhouse (2006).

4.2.2 Da de fleste frekvenser i EU allerede er tildelt til en bestemt brug eller bestemte brugere, kan en ny fordeling kun ske på bekostning af de eksisterende brugere. Frekvenspolitikken må tage højde for ikke bare den elektroniske kommunikations behov, men også for behovene i andre sektorer, hvor der bruges frekvens inklusive forskning, luftfart, den maritime industri, rumfart, audiovisuelt indhold, forsvarsindustrien, jordobservation, medicinalindustrien, færdselssikkerhed, videnskab etc. Politikker for konkurrencen om radiofrekvens udvikles og aftales i stigende grad for EU som helhed.

4.2.3 Hurtig teknologisk udvikling i kombination med digitaliseringen af transmissioner såvel som konvergensen af kommunikationstjenester har udvisket forbindelsen mellem radio access platformen og de tjenester, som frekvensforvaltning traditionelt blev baseret på.

4.2.4 Teknologisk innovation indebærer en væsentlig reduktion af risikoen for interferens mellem forskellige frekvensbrugere, hvilket reducerer behovet for at give eksklusiv adgang til ressourcer på frekvensområdet og giver mulighed for en mere omfattende brug af generelle tilladelser indeholdende lempelige tekniske begrænsninger på frekvensbrugen. Anvendelsen af disse innovative teknologier kan sænke adgangsbarriererne for brug af frekvens og forøge effektiviteten.

4.2.5 Det presserende behov for at imødekomme den store efterspørgsel efter pan-europæisk frekvens hos nye elektroniske kommunikationstjeneste-teknologier og det lige så vigtige behov for at beskytte frekvens, der er påkrævet til anden kritisk brug, gør det nødvendigt at foretage et grundigt eftersyn af frekvensforvaltningsmekanismerne i EU.

4.2.6 Det er urealistisk at forvente, at alle de selvstændige tilsynsmyndigheder i Europa, der for øjeblikket forvalter frekvenstilldelingen kan levere et ensartet frekvensforvaltningssystem for hele Europa. Det giver mening at give en central myndighed — et europæisk frekvensagentur — til opgave at koordinere, styre og kontrollere forvaltningen af denne kritiske ressource. Da dets aktivitet er nært forbundet med de grundlæggende offentlige friheder, bør denne myndighed aflægge beretning om sine aktiviteter over for Europa-Parlamentet og Rådet.

4.2.7 Kommercielle interesser bør få større frihed til at handle med frekvens inden for fastlagte rammer, så kommerciel frekvens til elektronisk kommunikation benyttes effektivt til de mest produktive formål økonomisk set.

4.3 Det indre marked og konkurrence

4.3.1 Skabelsen af det indre marked er en af hovedfaktorerne bag velstandstilvæksten og den forbedrede livskvalitet i Europa. Gennem en kombination af vejledning, styring og håndhævelse har regelsættet udgjort den politiske ryggrad i fremskridtene på det indre marked for elektroniske kommunikationsnet og tjenester. Dette er opnået, samtidig med at man har respekteret de forskellige omstændigheder og udfordringer hver enkelt nationalstat står over for og opmuntret til såvel øget konkurrence som investeringer i net og tjenester.

4.3.2 I processen hen i mod etablering af det indre marked bør det altid sikres, at offentlighedens interesser — »almenvællet« — har forrang i forhold til private og erhvervs-mæssige interesser. Markedet kan ikke i tilstrækkelig høj grad regulere sig selv til fordel for almenvellet. Dette gælder i særlig grad for tjenesternes kvalitet og i situationer, hvor konkurrencen er svag. Derfor er der behov for et solidt regelsæt til fremme af et flertal af borgernes interesser, som det er hensigten med Lissabon-strategien og at sikre dem den bedste teknologi til den laveste pris.

4.3.3 Hovedparten af tjeneste- og netværksudbydere er aktive på et enkelt nationalt marked. Udvalget er bekymret for, at skævheder i regelsættet til fordel for store multinationale tjeneste- og netværksudbydere i sidste ende kan føre til et oligopol, hvor der er få store virksomheder, der dominerer EU-markedet. Regelsættet bør tage højde for denne bekymring og ikke favorisere internationale virksomheder på urimelig vis.

4.3.4 En centraliseret europæisk forvaltningsmyndighed i stil med den, der eksisterer på bankområdet vil muligvis være en hurtigere og mere direkte måde at sikre fuldstændiggørelsen af det indre marked for elektronisk kommunikation på. Det er ligeledes muligt, at tabet af den ekspertise og den bedømmelses-evne, der eksisterer i de nationale tilsynsmyndigheder for nuværende vil være til skade for visse lande, og national modstand kan eventuelt blive en hindring for fuldendelsen af det indre marked.

4.3.5 For øjeblikket er det bedst, hvis det nuværende system med decentraliseret forvaltning styrkes ved, at Kommissionen i højere grad gør brug af de eksisterende strukturer for udvalgs-samarbejde og politisk rådgivning. Det er bedre at blive enige om en fælles fremgangsmåde end at forsøge at gennemtvinge en »standardmodel« for alle.

4.3.6 Selvom det går ud over regelsættets anvendelsesområde, er udvalget bekymret for, at den hurtige vækst i tilgængelige internationale medietjenester gennem elektroniske kommunikationsnetværk kan føre til en uønsket spredning af medieindhold af lav kvalitet. Kommissionen bør derfor overveje, hvordan EU's politik kan støtte produktion og udbredelse af medieindhold af høj kvalitet, herunder særligt indhold, der respekterer EU's righoldige kulturelle mangfoldighed.

4.4 Forbrugerrettigheder

4.4.1 Efterhånden som kompleksiteten i de udbudte tjenester forøges og nye pan-europæiske tjenester opstår, er det vigtigt at forbrugerne får tilstrækkeligt med informationer om deres valgmuligheder. God information om konkurrerende tilbud skal stilles til rådighed for forbrugerne til sikring af kvalitet i tjenesterne og prisgennemsigtighed. Lovgivningen vedrørende forbrugernes rettigheder skal ligeledes holdes ajourført for at kunne håndtere den nye dynamik på markedet. Udvalget foreslår, at de nationale tilsynsmyndigheder tilskyndes til at offentliggøre webbaserede redskaber med standardiserede parametre, der gør det nemmere for forbrugerne at sammenligne tilbuddene fra konkurrerende leverandører af elektronisk kommunikation (tjenester og pris) på deres marked.

4.4.2 Der er enighed om, at forsyningspligt-direktivet skal ajourføres, og Kommissionens forslag om at introducere en grøn bog som oplæg til en debat næste år hilses velkomment. Det er dog vigtigt, at borgere, der bor i mindre udviklede regioner, ikke påføres yderligere vanskeligheder, hvis forsyningspligten fjernes fra dominerende tjenesteudbydere. Problemet med Den Digitale Kløft vil blive endnu mere presserende, når nye forretningsmodeller vil være drivkraften bag væksten i WebTV-tjenester for de borgere, der har adgang til højhastighedsbredbånd.

4.4.3 Hvis det viser sig, at forsyningspligten ikke længere er en fair eller praktisk måde at garantere leveringen af, for det 21. århundrede, grundlæggende elektroniske kommunikationstjenester som bredbånd på, må der findes alternative finansieringsmekanismer med henblik på at mindske Den Digitale Kløft — måske gennem EU's strukturfonde.

4.5 Sikkerhed

4.5.1 Udvalget gør opmærksom på EØSU's udtalelse om KOM(2006) 251 vedrørende en strategi for et sikkert informationsfund og udvalgets opfordring til at udarbejde en integreret strategi for informationssikkerhed, der kan forbinde de europæiske initiativer.

4.5.2 Brud på sikkerheden i elektroniske kommunikationsnet undergraver forbrugernes tillid til og glæde ved brug af tjene-

sterne betydeligt. Derudover kan brud på sikkerheden medføre en overtrædelse af EU-borgernes ret til beskyttelse af privatlivet. Det er af afgørende betydning, at Kommissionen handler beslutsomt for at beskytte nettens sikkerhed og borgernes rettigheder. Vi bifalder de forslåede foranstaltninger i revurderingen af regelsættet, der tager fat på disse spørgsmål.

4.5.3 Sikkerheden i den elektroniske kommunikation er afgørende for accepten af og væksten i informationsteknologi og tjenester. Strenge straffe er nødvendige i hele EU for at forhindre denne type lovovertrædelser i at underminere forbrugernes tillid og dermed bremse informationsfundets udvikling. Udvalget opfordrer Kommissionen til at samarbejde med de nationale tilsynsmyndigheder om udarbejdelsen af en fælles strafferamme for overtrædelser, der vedrører sikkerheden i den elektroniske kommunikation. Det bør ligeledes overvejes at skabe et system til fremme af en EU-»ret til anlægge sag« for forbrugerne over for individuelle lovovertrædere.

4.5.4 Ud over de sikkerhedsproblemer, der forårsages af personer internt i EU, er de europæiske netværk og borgere dagligt udsat fra angreb udefra. Der må gøres alt for at forfølge de personer, der står bag angrebene. Dette inkluderer at holde de lande, hvorfra angrebene finder sted, ansvarlige for den skade der forårsages.

Bruxelles, den 16. februar 2007.

Dimitris DIMITRIADIS

Formand for

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg